

tror ikke, at de har Krav paa Hjælp, som meget godt kan klare sig selv, men kommer i Vanskeligheder, fordi de vil diktere Livet visse Krav, hvad enten det nu for Arbejdernes Vedkommende drejer sig om 8 Timers Arbejdsdagen, eller det for Aktionærernes Vedkommende drejer sig om Udbytter og Tantiømer, som ikke kan gives under de nuværende Vilkaar. De maa tage Vilkaarene, som de er, det maa alle andre, saa maa disse Kredse, hvor de end findes, ogsaa tage dem, og saa hævder jeg, at saa er vi hverken Bønder eller Borgere eller Arbejdere. Vi er ikke ringere her i Landet, end at vi meget godt kan drive Erhvervsvirksomhed paa alle Omraader, som kan konkurrere med tilsvarende Erhvervsvirksomheder i Udlandet.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): Jeg kan samstemme i, hvad det ærede 3die Medlem for 4de Kredse (Madsen-Mygdal) udtalte, at Danmark i Almindelighed ikke er anderledes stillet, end at det i fuld Udstrækning kan hævde sig og optage Konkurrencen med andre Lande. Det tjener ikke mindst til Ære for Arbejderstanden her i Danmark, at den er i Stand til at præstere saa godt Arbejde, at vi kan hævde os. Men der kan opstaa ekstraordinære Tilstande, hvor den Teori ikke kan holde, og disse ekstraordinære Tilstande har foreligget i Tider, hvor Valutaforhold og Erhvervsforhold, økonomiske Forhold i det hele, var i en saadan Uorden, at Arbejdsløn og mangfoldige andre Ting ude i Verden medførte Underbydning af det gode, solide danske Arbejde i en saadan Grad, at det danske Arbejde ikke kunde staa sig i Konkurrencen. Og saa er det Spørgsmaalet, om vi er interesseret i at lade gaa til Grunde, hvad der gennem mange Aar har oparbejdet sig indenfor vort Lands Grænser, af Hensyn til en forbigaaende Konkurrencemulighed, som er hidført ved ekstraordinære Forhold ude i Verden, Forhold, som i hvert Fald de danske Arbejdere ikke har haft nogen Indflydelse paa.

Madsen-Mygdal: Rundt omkring i Landene begynder Folkene efter Krigstidens og Efter-Krigstidens Vildfarelser at vaagne op til Liv og Virksomhed, man begynder at tage fat paa Arbejdet, og man begynder at indse, at man maa indrette Livet efter de Vilkaar, Tiden byder. Det er denne Bevægelse, man gennem Importregulering som Beskyttelsesmiddel ønsker at holde udenfor vort Land. Det

kan man ikke ret lang Tid. Man kan selvfølgelig gøre det, hvis der er Flertal i begge Rigsdagens Ting for det, men enhver, som vil tænke sundt og uhildet over Forholdene, vil se, at dette vil hævne sig; det betyder, at vort Land, som har Betingelser for at komme foran i Erhvervenes økonomiske Udvikling, vil komme bagefter.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): Jeg forstaaer ikke den Forklaring, det ærede Medlem (Madsen-Mygdal) nu gav. Det forekommer mig fuldstændig urigtigt at sige, at man begynder at tage fat paa Arbejdet ude i Verden, som det ærede Medlem siger. Det er man virkelig begyndt paa for længe siden, det har man været nødt til for ikke at sulte ihjel; det er ikke noget nyt, der foregaar i 1924, det begyndte kort efter Krigens Slutning. Denne Bevægelse, siger det ærede Medlem dernæst, som nu er godt begyndt, vil man standse herhjemme ved Importregulering. Jeg forstaaer aldeles ikke denne Sammenhæng, der er overhovedet ikke Sammenhæng deri. Det, vi søger at gøre, er at forbedre det Pengevæsen, som ved de foregaaende Aars sørgelige Udvikling i Europa er ødelagt ogsaa i vort Land, ved at indskrænke den overflødige Import, som bidrager til at svække den danske Krone i Forhold til den internationale Værdi. Det har aldeles intet at gøre med større eller mindre Interesse for det Arbejdstempo, der foregaar ude i Verden. Importreguleringen foreslaas i Øjeblikket iværksat som en Foranstaltning, sigtende til at forbedre Valutaforholdene i vort Land og derigenem de økonomiske Vilkaar for hele Landets Befolkning.

Madsen-Mygdal: Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan forstaa det, og saa maa jeg opgive det. Men maaske den højtærede Minister kan forstaa, at naar man ønsker Beskyttelse, og det i saa kraftige Former, som ligger i saadanne Indgreb, som nævnt, eller Forbud mod Import eller Indskrænkning af Import, er det, fordi man ønsker at unddrage sig Konkurrencen, fordi man ikke vil gaa ind under de Vilkaar for Arbejdsydelse og Levemaade, der gælder i de Lande, som vi skal konkurrere med.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): Hvis det maatte vise sig nødvendigt at komme til nogen Art af Beskyttelse, maa det være overfor en saa-